

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/205/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817010434
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2018:6817010434.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému P. T. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. septembra 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: P. T., A.. XX. XX. XXXX Q. H., S. W. H., S.. Q. Č.. XXXX/XX,

j e v i n n ý , ž e

v mesiaci júl 2014 využijúc dôverčivosť B. T., A.. XX. XX. XXXX, trvale bytom Muráň č. 265, okres Revúca, ktorá ho dovtedy poznala ako druhá dcéry U. Č., A.. XX. XX. XXXX, S. W. H., O. Č.. XXXX/XX Y. Č. s menom Jožo Jankovič jej telefonicky oznámil, že U. Č. jej nebude môcť vrátiť požičané peniaze a že jej teda tieto peniaze vráti on, ale potrebuje si na to vybaviť pôžičku z Tesca od nej vylákal 70,- €, ktoré mu odniesla a hneď na to jej následne zatelefonoval, že potrebuje ďalších 60,- €, aby mu pôžička bola do hodiny vyplatená, na čo mu túto sumu v nasledujúci deň taktiež odniesla, pričom jej následne oznámil, že mu z Tesca odmietli dať pôžičku a že si vybavuje úver v Prima banke vo výške 50 000,- €, z ktorého jej mal vrátiť peniaze aj za U. Č. a preto od nej pod zámienkou, že mu v súvislosti s vybavovaním tohto úveru vznikajú ďalšie náklady (na právnika, na kolky) a neskôr pod rôznymi inými zámienkami, že nemajú na čom spať, že potrebujú na stravu vylákal v období od júla 2014 do novembra 2014 rôzne sumy, s tým, že je ich po dvoch alebo troch dňoch vráti, ktoré mu odovzdávala v Revúcej, v Muráni, v okrese Revúca a inde, hoci v tom čase P. T. nemal vôbec záujem jej tieto peniaze vrátiť a zároveň v tomto čase si žiadny úver v Prima banke ani nevybavoval a doposiaľ jej tieto peniaze nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 4 780,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

r o z h o d o l :

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane - EQ. T.Š., A.. XX. XX. XXXX, S. W. P. Č.. XXX, E. H., škodu vo výške 4 780,- Eur (štyritisícsemdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 06.04.2016 na súd obžalobu na obžalovaných U. Č. Y. P. T. pre prečin podvodu podľa 221 ods. 1, 2 Trestného zákona. Toto konanie bolo vedená na tunajšom súde pod sp zn. 2T 44/2016, pričom obžalovaný U. Č. sa ohľadne skutku priznal, urobil vyhlásenie o vine a rozsudkom z 16.10.2017 bol uznaný vinným a bolo mu upustené od uloženia súhrnného trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný T. sa ku skutku nepriznal, súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestné konanie proti obžalovanému T. vylúčil na samostatné konania, ktoré bolo ďalej vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 205/2017.

Vzhľadom na neospravedlnenú neúčast' obžalovaného na hlavnom pojednávaní a neskôr jeho súhlas s vykonaním hlavného pojednávania ako aj rozhodnutia vo veci v jeho neprítomnosti sa súd oboznámil s výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, kedy obžalovaný uviedol, že poškodená T. klame, pretože ona mu nikdy žiadne peniaze nepožičala. Zoznámil sa s ňou v roku 2015 na zábave, predstavila sa mu pod iným menom, mali spolu románik, 2 alebo 3 krát sa spolu stretli. On sa nechcel ďalej stretávať, lebo mal vtedy priateľku Y. Č.. Čo sa týka úveru v Prima banke uviedol, že ho bral v auguste 2014, sťahovali sa do nového bytu, platil úver 84 eur mesačne, ale keď ho prepustili z práce v Karvinej tak prestal platiť. V roku 2014 používal tel. číslo 0919128776 spolu s priateľkou Y. a na toto číslo mu volala v roku 2014 T.. Nikdy nepodpísal žiadny papier o tom, že by dlhoval T. peniaze. V mesiacoch august až november 2014 mal príjem 120 až 130 eur za podporu v nezamestnanosti.

Súd ďalej vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne poškodenej B. T.G. a svedkov U. T., B. M., S. M. a Y. Č..

Svedkyňa a zároveň poškodená B. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2015 mala kamarátku Y. Č., odtiaľ poznala jej rodičov U. Č. a Y. Č.. Obžalovaného T. poznala z videnia ako druhá Y. Č., ale vždy sa jej predstavoval ako Jankovič. Až po tom skutku sa kamarátka Čupková preriekla, že sa jej partner volá MiH.o, potom to aj priznala. V marci až máji 2014 robila v novinovom stánku na ulici Okružnej v Revúcej, kde chodila za ňou kamarátka Y. Č. celé tri mesiace. Stále jej hovorila, že potrebuje peniaze na lieky, lebo je chorá, tak isto aj na chleba. Počas toho ako jej dávala tie peniaze, tak si to písala na papierik. Nevedela koľko jej dala dokopy peňazí. Neskôr jej telefonoval U. Č., že mu jeho dcéra dala telefónne číslo na ňu, že v prípade ak bude potrebovať požičať peniaze, nech poškodenej zavolá. Pýtal od nej 2300,- eur, že si ide vybavovať nejaký úver v Prima banke v Revúcej. Dohodli sa na určitom čase, že mu tie peniaze dá, za tým účelom išiel jej priateľ do banky vybrať 2 300,- eur, povedala mu, že to je pre jej rodičov. Potom jej volal Č., že nemôže prísť, ale že pošle zaťa, ktorého mu podrobne opísal cez telefón. Na dohodnuté miesto prišiel obžalovaný T., vtedy nevedela, že to je on, len ho spoznala podľa opisu Čupku. Až o dva týždne, keď ho videla s Y. Č., tak jej bol predstavený ako Jankovič. O dva mesiace neskôr si cez jednu známu zistila, že ten chlap s copom, ktorému som odovzdala 2300,- eur, sa nevolá Jankovič, ale T.. Pri preberaní peňazí obžalovaný T.Í. povedal, že ho poslal svokor, nehovorili nič o účele na čo sú tie peniaze. Toto celé sa udialo niekedy v marci až v máji 2014. Potom ju v júni kontaktoval T. z mobilu Y.W. Č., v tom čase bola ešte v domnienke, že je to Jankovič a žiadal od nej 50,- eur na cestu do Karvinej. Obžalovaný prišiel ku jej rodičom do Muráňa s Y. Č. a ešte jedným chlapcom, ktorý bol ako vodič. Dala 50,- eur T. do ruky a vtedy jej tvrdil, že vyplatí dlh aj za Y. Č. aj za Č. jeho svokra, že oni aj tak nebudú mať peniaze. V tom čase vedela, že sa volá T., vypísala mu dva papiere, na ktorých bola suma, koľko si požičal.

Po prezretí dokumentu na č. I 222-224 uviedla, že najprv to podpísal ako Jožo Jankovič a nevedel jej dať občiansky preukaz, keď ho od neho žiadala. Podpísal jej najskôr papier na č. I 222, kde bola svedkom jej mama aj p. Homolová, potom si pripravila ďalšie dva papiere, ktoré jej tiež podpísal pri Tržnici v Revúcej. Jej mama a p. Homolová už potom neboli pri mestskej Tržnici v Revúcej, kde mu dala podpísať tie dva papiere na meno T.. Dňa 26.09.2014, keď podpísal tie 2 papiere, jej dlhoval 6500,- eur, ktoré požičala jemu, Č. a Y. Č., on vravel že to zaplatí celé za nich, lebo oni nemajú peniaze. Keď robila na Štúrovej ulici v Revúcej ako opatrovatelka od 1. júna 2014, tak Č., T. a Y. Č. si zistili, kde momentálne pracuje a prišli si vypýtať ďalšie peniaze. Dzurík sa stále nemal ako dostať do Karvinej, Č. nemal stále úver v Prima banke, mal si ho navyšovať, ale už v Prima banke v Rožňave. Ja som toto celé robila, pretože dôverovala Y. Č.J., s ktorou sa poznali asi rok. Peniaze potom dávala už len jej. Bola si požičať ešte 1780,- eur, teda spolu to bolo celkovo 8280,- eur. Keď dávala peniaze Alžbete, stále s ňou chodieval aj T., ktorý si mal vybavovať úver v banke, takže peniaze potreboval on. Stále jej tvrdili, že T. má ísť do práce do Karvinej, že musia platiť nejaké prvotné poplatky pri vybavovaní úveru a spomínali aj nejakého advokáta, že aj tomu musia niečo vyplatiť.

Po prezretí dokumentu na č. I 221 uviedla, že to sú peniaze, ktoré mala od mami. Od mája do augusta sú tu uvedené 3700,- eur, ktoré jej dala mama v hotovosti, časť mali doma a potom zvyšok peniaze z účtu. Do júna 2014 dávala peniaze všetkým trom, teda Č., Č. Y. T.. Od júna 2014 už len Č.J. a T.. Toto boli peniaze, ktoré odovzdala fyzicky. Od júna boli peniaze dávané len Alžbete, s tým, že to je pre T., pretože jej stále volal.

Na otázky obhajcu svedkyňa poškodená uviedla, že keď dávala peniaze pre Dzuríka, osobne ho nepoznala, len ako priateľa Y. Č.. Pýtala od T. papiere ohľadne údajných pôžičiek, no nikdy jej nič nedal. Iným ľuďom nepožičiavala peniaze s výnimkou p. Homolovej, tej s mamou občas požičali malé čiastky, maximálne do 50,- eur, ale ona to vždy vrátila. Tú sumu 8280,- eur požičala cudzím ľuďom, lebo dôverovala Y. Č.. Nevedela špecifikovať kedy, koľko krát ani aké sumy požičiavala T.. Okrem svojich peňazí, ktoré mala, dala aj peniaze z poisťky 3500,- eur a zvyšné jej dala mama. Mama sa dozvedela o tom, že požičiava peniaze pre Č. alebo T. až niekedy na jeseň 2014. Požičiavala si peniaze od piatich rôznych nebankových subjektov v tom roku 2014. Boli to krátkodobé pôžičky na sumy od 100 do 200,- eur, vyberala to pre Č. a T.. Nevedela uviesť celkovú sumu pôžičiek a ani komu tie peniaze išli, či Č., alebo T.. Aj napriek tomu, že mama skolabovala 26.09.2014 po telefonickom rozhovore s Č., im opäť požičala peniaze, lebo dôverovala Y.W. Č.. Vtedy zrejme nebola zrelá hospodáriť s peniazmi, pretože v tom čase minula oveľa viac, ako mala príjem.

Svedkyňa U. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou poškodenej B. T.. Niekedy v septembri 2014 prišiel ku nim na mostík do Muráňa obžalovaný na striebornom aute. Povedala dcére, že mu nedajú ďalšie peniaze, kým nepodpíše papier o tom, že mu požičali peniaze a on sa na papier podpísal, že sa volá Jozef Jankovič. Povedal, že potrebuje peniaze na cestu do Karvinej. Bola tam ona, dcéra, obžalovaný s priateľkou Y. Č. a za ním stál ešte jeden chlap. Vtedy nevedela, že mu dcéra už aj predtým požičala, ale bol jej divné, že si dcéra stále pýta peniaze, lebo ona svoje peniaze mala. Až v júli 2014 sa priznala, že požičiava peniaze. Dost' peňazí si od nej dcéra požičala. Raz chcela 150,- €, 200,- €, 300,- €, lebo doma mala peniaze, tak jej dávala z tých peňazí. Ale potom už vyberala z účtu, aby to nebolo divné mužovi, že prečo stále berie peniaze z domu. Dcére požičala niečo cez 5.000,- €. Začalo sa to od mája 2014 a skončilo to v novembri 2014, ešte v októbri 2014 jej dala 1.500,- €, a posledná suma bola 350,- €, vtedy povedala, že jej už viac nedá. Tie peniaze mali odložené na prerábku domu, aby deťom niečo zanechali. Za to, že dáva peniaze cudzím jej vynadala a potom jej povedala, že treba aby už skončila, a treba od nich peniaze pýtať naspäť. Keď dcére volal p. Č., tak vzala telefón a povedala mu, že už im nedajú žiadne peniaze, tak vtedy jej hnusne vynadal, ale že hnusne, to nepraje počuť nikomu. Dcéru s Č. zoznámila p. M., lebo raz sa u nich p. M. preriekla, že Č. je jej kamarátka. Vedela, že dcéra pre nich brala pôžičky, pretože tieto pôžičky vyplatila ona z ďalších 5.000,- € čo mala doma, aby jej nestíhali dieťa a nevzali im dom. Potom ešte vydrankali od nej zlato čo jej kúpil manžel. Dala ho W. Č. a odniesli ich do záložne, aby mali peniaze. Dcéra je normálna, len je dôverčivá, keď jej niekto povie, že chce požičať peniaze tak požičia. Aj Č. jej povedal, že jej do dvoch týždňov peniaze vráti, tak mu verila a požičala mu. Aj keď niekto povie, že jej vráti tak mu požičia, aj ona je dôverčivá ako jej dcéra. T. videla len vtedy na mostíku v Muráni, to bolo všetko, peniaze dávala W. Č., ktorá bola sama. Potom ako bol u nich na moste, vedela, že sa volá Jankovič, lebo sa tak podpísal na papier, pri tom bola. No potom volala dcéra, že sa volá P. T.. Osobne bola pritom, keď podpisoval papier, stála za dcérou na mostíku, aj ten papier si pozrela, lebo ho mala u seba doma a potom ho dala vyšetrovatelke.

Svedkyňa Eva Homolová na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená je jej známa a poprosila ju, aby jej požičala peniaze. Začalo to od mája 2014, kedy povedala, že potrebuje pomoc, že od mamy nechce pýtať, tak jej požičiavala. V priebehu 4-5 mesiacov jej v rôznych čiastkach požičala sumu 500,- €. Povedala jej, že p. T. je jej známy a povedal jej, že keď zaplatí tie čiastky, tak si zoberie na to nejakú pôžičku. Tie peniaze čo jej požičala, tak išli p. T., ktorý si mal vybaviť nejaký úver a jej sľúbila, že jej dá o 200,- € viac za to, že dlhšie čakala. Nechceli jej mamu do toho zaťahovať, nakoľko prišiel p. T. do Muráňa, bolo to 26.9.2014, ona sedela v kuchyni a z okna videla ako dáva p. T. podpisovať Evke papier, že aby podpísala, a že on jej dá peniaze. Jej mama sa jej spýtala, že od koho má Eva požičané peniaze, tak jej povedala, že od nej. Ona nebola svedkom toho, ako poškodená dáva obžalovanému peniaze, ale zakaždým jej poškodená povedala, koľko mu dala.

Ak pri výsluchu predtým spomínala aj druhého muža, ktorému mala dávať poškodená peniaze, druhého muža nevidela, len toho T. videla v Muráni a na Revúčke ako jej dával niečo podpisovať. Prišiel za ňou, ale išla von tak nepočula o čom sa rozprávali, prišiel pre peniaze, ale či mu dala, tak to nevidela. A toho druhého Jankoviča spomínala vtedy, keď sa priznala mame čo robí.

Svedok Tibor Homola na hlavnom pojednávaní uviedol, že vôbec nepozná obžalovaného, on len dvakrát doniesol peniaze B. T., je to jeho kamarátka a na tretí raz bol svedok ako ona dávala nejakej pani peniaze, nič bližšie mu nepovedala, ani na aký účel ani kto sú tí ľudia, ale bol to muž so ženou. Asi pred tromi rokmi jej dával peniaze, bolo to 3x po 150 € na Revúčke. Bol tam s mamou. Poškodená ho poprosila, či by jej vedel požičať, že to vráti a dodnes mu nevrátila ani cent. Keď chcel peniaze naspäť tak mu poškodená poslala číslo na pani, aby jej zavolať a pýtal si od nich peniaze. Pani povedala, že dobre, ale aby zavolať na druhý deň, keď bude muž doma, tak zavolať, a muž sa mu začal vyhrážať a že mu peniaze nevráti.

Svedkyňa Y. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je dcérou už v tejto trestnej veci odsúdeného U. Č. a s T. nie je v žiadnom vzťahu. Do roku 2014 spolu žili, ale po roku 2014 sa rozišli. B. T. osobne vôbec nepozná, pozná ju len z novinového stánku, kde pracovala, lebo tam chodila na cigarety. Nebola to jej kamarátka. Sem tam sa porozprávali, ale otca U. Č. tam nedoviedla a nezoznámila ich. Nemala s T. na seba ani telefónne číslo. Ani p. T. nezoznámila s p. T..

Poprela, že by mala vedieť o tom, že T. požičiavala jej otcovi a T. peniaze a ani ona nezobrala od nej peniaze. Obžalovaný vtedy nikde nerobil, ani na brigády nechodil, veď preto mu zobrali aj byt čo si kúpil. Sem tam im pomohli jeho rodičia, sem tam jej.

Počas prípravného konania na výsluchu dňa 09.03.2016 uviedla, že jej druh T. sa jej priznal, že mal pomer s B. T. ešte predtým ako začala s ním chodiť ona. T. vôbec nepoznala a nebola pravda, že by si od nej požičiavala ona, T. alebo jej otec peniaze.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

Z výpisu z katastra nehnuteľností je preukázané, že obžalovaný kúpil dňa 10.07.2014 byt, na ktorého kúpu si zobral úver v Prima banke, ktorá mala na predmetný byt záložné právo, ktorého výkon si aj voči obžalovanému uplatnila.

Pri konfrontácii medzi obžalovaným a poškodenou poškodená uviedla, že obžalovanému na jeho účely požičala postupne spolu sumu 3.000,- eur, čo aj podpísal na papier a potom ešte v októbri 2014 aj sumy 1.500,- eur, v novembri 30,- eur a neskôr ešte 250,- eur. Obžalovaný tieto jej tvrdenia poprel a uviedol, že sa s ňou zoznámil na zábave v Muráni, čo poškodená poprela, pretože v Muráni nikdy na zábave nebola.

Pri konfrontácii medzi obžalovaným a matkou poškodenej svedkyňa U. T. uviedla, že obžalovaného videla prvýkrát na mostíku pred ich domov v Muráni v septembri 2014, keď mu jej dcéra požičala 50,- eur, bola tam aj jeho družka svedkyňa Y.Ž. Č.. Vtedy spolu s dcérou tlačili na T., aby im podpísal papier za peniaze, ktoré si napožičiaval od jej dcéry dovtedy. On sa na papier podpísal ako Jožo Jankovič a nemal občiansky preukaz. Toto mala cez okno ich domu vidieť aj B. M., ktorá bola vtedy u nich na návšteve.

Poškodená, jej matka ako aj Eva Homolová pri rekogníciách opoznali obžalovaného ako osobu, ktorá prevzala od poškodenej v Muráni na mostíku pred domov T. peniaze.

Podľa potvrdenia Prima banky bol obžalovanému dňa 19.06.2014 poskytnutý úver na kúpu bytu vo výške 16.800,- eur s mesačnou splátkou 75,64 eur a bolo na predmetný byt zriadené záložné právo.

Podľa potvrdení od nebankových inštitúcií si poškodená od týchto zobrala pôžičky v období od júna 2014 až do roku 2015 v rôznych nižších sumách, najnižšiu vo výške 50,- eur.

Z účtu F. T., otca poškodenej boli v mesiacoch jún až november 2014 vybraté výbermi prevyšujúcimi 100 eur spolu cca. 2.900,- eur.

Z dokumentu na č.l. 222 súd zistil, že osoba menom Jožo Jankovič podpísala, že dňa 26.09.2014 od poškodenej sumy spolu 2.760,- eur, kde ako svedkovia sú podpísané U. T. a B. M.. Z dokumentu na č.l. 223 súd zistil, že obžalovaný dňa 26.09.2014 podpísal pred poškodenou a jej matkou potvrdenie, že do konca októbra 2014 vráti poškodenej peniaze, ktoré si požičiaval pre jeho svokra U. Č. a pre jeho priateľku W. Č. v sume 3.500 eur. Z dokumentu na č.l. 224 súd zistil, že obžalovaný dňa 26.09.2014 podpísal pred poškodenou a jej matkou potvrdenie, že do konca októbra 2014 vráti poškodenej peniaze v sume 3.000 eur, ktoré si od nej požičal pre vlastnú potrebu.

Obžalovaný v roku 2014 nemal pracovný pomer ani dohodu o pracovnej činnosti ani žiadnu inú pracovnú dohodu a nebol ani evidovaný ako nezamestnaný na UPSVaR.

Mesto Revúca obžalovaného bližšie nehodnotilo.

Priestupkovo bol obžalovaný postihnutý jedenkrát za priestupok proti verejnému poriadku.

Obžalovaný má 6 záznamov v registri trestov, pričom sa u neho jednalo o rôzne druhy trestnej činnosti, majetková, drogová, marenie výkonu trestu zákazu činnosti. Naposledy bol odsúdený tunajším súdom v roku 2015 za úverový podvod podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce a trest zákazu činnosti, ktorý si odpracoval, resp. ktorý mu uplynul a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Skutok uvedený v obžalobe úzko súvisí so skutkom, ktorého sa mal dopustiť už skôr odsúdený U. Č., ktorý bol pôvodne v konaní pod sp. zn. 2T 44/2016 trestne stíhaný spoločne s obžalovaným T., ktorého trestné konanie bolo súdom vylúčené na samostatné konanie a ďalej bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 205/2018. U. Č. uznal vinu za spáchaný skutok a bol rozsudkom tunajšieho súdu z 16.10.2017, právoplatným 16.10.2017 sp. zn. 2T 44/2016 odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona. Súvisí s ním jednak s ohľadom na osobu poškodenej B. T.G. a jednak s ním súvisí časovo, nakoľko po tom, ako od poškodenej vylákal peniaze už odsúdený U. Č., začal poškodenú kontaktovať obžalovaný P. T., a to za účelom ďalšieho požičiavania si finančných prostriedkov od poškodenej s prísľubom, že jej po napokon vráti nielen jemu požičané peniaze, ale aj peniaze, ktoré poškodená požičala odsúdenému U. Č..

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní odmietol akékoľvek požičiavanie si peňazí od poškodenej, bolo v prvom rade hlavným predmetom dokazovania v tomto konaní preukázanie, či poškodená hovorila pravdu keď tvrdila, že peniaze požičiavala nielen odsúdenému U. Č., ale neskôr aj obžalovanému P. T.. Kľúčovým dôkazom, ktorý usvedčoval obžalovaného z toho, že mu poškodená požičiavala peniaze, bola výpoveď samotnej poškodenej, ktorá jednoznačne počas celého trestného konania tvrdila, že najskôr si od nej požičiaval peniaze odsúdený U. Č. a neskôr obžalovaný P. T.. Obidvoch ich mala s poškodenou zoznámiť jej kamarátka Y. Č., ktorá je dcérou U. Č. a v čase skutku bola priateľkou obžalovaného T.. Jej výpoveď ohľadne toho komu požičiavala bola počas celého trestného konania konzistentná, avšak v prospech obžalovaného vyhodnotil súd skutočnosť týkajúcu sa výpovede poškodenej, ktorá pri výpovedi občas strácala prehľad o tom, koľko a pre koho boli peniaze, ktoré dávala fyzicky obžalovanému požičiavané. Je potrebné si však uvedomiť, že poškodená dávala počas v predmetnom čase skutku peniaze aj odsúdenému Č. a aj obžalovanému T. a vzhľadom nedostatočne zrelú osobnosťou a ako sama uviedla, jej neschopnosť

nakladať so zarobenými alebo jej zverenými financiami rozumne a racionálne, čo mohlo mať za následok, že si požičané peniaze ani poriadne nepoznačila, písala si tieto sumy iba na nejaké papieriky, ktoré však zrejme pre ňu samú nedávali časom význam a strácala sa vo vlastných poznámkach. Súd pri jej výpovedi nadobudol dojem, že poškodená je celkovo nezrelou osobu, hlavne čo sa týka vzťahov k ľuďom, kedy bola až chorobne dôverčivá voči cudzím ľuďom, a taktiež vo vzťahu k peniazom, kedy bola schopná zobrať si nespočetné množstvo drobných úverov z nebankových inštitúcií, požičiavať si od matky a kamarátky, a to len z dôvodu, aby mohla požičať dovtedy cudzím ľuďom, odsúdenému U. Č. a obžalovanému P. T.. Z dôvodu vyššie uvedených nezrovnalostí pri výpovedi poškodenej ohľadne konkrétne odovzdaných súm obžalovanému nebolo možné takýmto spôsobom potvrdiť tvrdenia poškodenej ohľadne celkovej požičanej sumy pre obžalovaného. Pri celkovom hodnotení výpovede a konfrontácie poškodenej, ktorá tvrdila, že sama si na účely požičiavania U. Č. a obžalovanému vybrala z účtu sumu 2.300,- eur, požičala si od matky sumu 5.000,- eur a od svedkyne Homolovej sumu 500,- eur, čo tieto svedkyne pri výpovediach potvrdili, dospel súd k záveru, že suma 4.780,- eur je vzhľadom na celkovú sumu, ktorú bola schopná poškodená z vyššie uvedených zdrojov zabezpečiť, reálna. Odsúdenému U. Č. požičala poškodená v mesiaci máj 2014 sumu 3.500,- eur, pričom časť tejto sumy mu dala v hotovosti a časť vo forme zlata. Vzhľadom na to, že sama si zabezpečila sumu 2.300,- eur, matka jej požičala sumu 5.000,- eur a svedkyňa M. sumu 500,- eur, je možné celkovú sumu, ktorú si poškodená zabezpečila na účely požičania U. Č. a P. T.O., ustáliť na minimálne 7.800,- eur. Táto suma podľa názoru súdu postačovala v kombinácii so zlatom, ktoré dala U. Č. sumu, z ktorej mohla požičať odsúdenému U. Č. sumu 3.500,- eur a obžalovanému sumu 4.780,- eur (túto sumu presnejšie vypočítala pri konfrontácii s obžalovaným).

Výpoveď poškodenej, hlavne čo sa týka konkrétneho odovzdania neuvedenej sumy peňazí obžalovanému na mostíku pred domom T. v Muráni, podporila svojou výpoveďou jej matka, svedkyňa U. T., ako aj jej kamarátka, svedkyňa B. M., ktoré boli svedkyne tohto odovzdávania peňazí, a taktiež boli svedkyne toho, ako obžalovaný, ktorého U. T., B. M. a aj poškodená opoznali pri rekognícii ako osobu, ktorá podpisuje rukou vypísaný papier o tom, že si požičiaval od poškodenej peniaze (vtedy podpísal najskôr ako Jožo Jankovič). Matka poškodenej ako nepriamy svedok, keď mala informácie sprostredkované od svojej dcéry uviedla, že dcéra požičiavala jej neznámym osobám sumy v rôznych výškach, pričom ona celkovo dcére v predmetnom čase požičala sumu 5.000,- eur, a to časť z hotovosti, ktorú mali doma s manželom pripravenú na prerábku domu, ako aj z účtu jej manžela, čo mal sud za preukázané z výpisov z jeho účtu, pričom matka v tom čase nevedela, na aký účel tieto peniaze poškodená plánuje použiť. Svedkyňa Homolová podľa jej tvrdení požičala v predmetnom období poškodenej sumu v celkovej výške 500,- eur.

V prospech obhajoby súd vyhodnotil po obsahovej stránke výpoveď svedkyne Y. Č., ktorá poprela, že by zoznámila otca U. Č. a obžalovaného T. s poškodenou ako aj to, že poškodená požičala jej otcovi a obžalovanému, prípadne aj jej samotnej nejaké peniaze. Jej výpoveď však súd vyhodnotil ako zjavne nedôveryhodnú a účelovú, nakoľko bola jednoznačne v rozpore so skutočnosťou, že jej otec, ktorý vyhlásil vinu v pôvodnom konaní, v ktorom bol trestne stíhaný spoločne s obžalovaným T. vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 44/2016, čím sa okrem iného priznal k tomu, že ho s poškodenou zoznámila jeho dcéra a že od poškodenej za účelom majetkového prospechu podvodne vylákal 3.500,- eur vo forme hotovosti a zlata. Súd na tomto mieste dáva do pozornosti, že celé toto podvodné konanie voči poškodenej začala požičiavaním nižších súm svedkyňa Y. Č., a keď videla, že poškodená je ľahko ovplyvniteľná, naivná a dôverčivá, následne zrejme za týmto účelom zoznámila s poškodenou jej otca a vtedajšieho druha. Vzhľadom na vyššie uvedené by bolo vhodné zo strany prokuratúry zvážiť aj trestnú zodpovednosť svedkyne Y. Č. za konanie voči poškodenej.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný P. T. svojím konaním uvedeným v obžalobe, ktoré súd považuje po súhrnnom vyhodnotení dokazovania za dostatočne preukázané, naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, pretože úmyselne na škodu majetku poškodenej seba obohatil tým, že uviedol poškodenú do omylu a spôsobil tak na jej majetku škodu väčšiu ako 2.660,- eur. Už v čase, keď prišiel za poškodenou obžalovaný T. prvýkrát, uviedol ju do omylu v tom, že si berie v Prima banke úver, z ktorého jej vyplatí nielen peniaze, ktoré poškodená požičala jemu, ale aj peniaze, ktoré poškodená napožičiavala Y. Č. a U. Č., pretože obžalovaný vedel, že úver ktorý si v banke vybavoval, bol určený a viazaný jedine na kúpu bytu, ku ktorému si banka zriadi záložné právo. Teda vedel, že z predmetného úveru, ktorého výšku 16.800,- eur ako aj účel úveru mal súd preukázanú z listinných dôkazov, nikdy nebude vedieť vrátiť poškodenej ani jediné euro, pričom ani mesačné splátky

za tento úver vo výške 75,- eur nebol schopný obžalovaný napokon splácať. Napriek vyššie uvedenému si obžalovaný pravidelne požičiaval od poškodenej rôzne sumy peňazí s vedomým, že tieto peniaze jej nebude vedieť vrátiť, pretože si žiadny iný úver v predmetnom čase nevybavoval a ani nemal príjem, z ktorého by takúto pôžičku mohol vrátiť, alebo aspoň splácať. Navyše bolo dokazovaním, a to konkrétne výpoveďou poškodenej a svedkyň U. T. a B. M. preukázané, že obžalovaný sa pri prvých stretnutiach a prvých pôžičkách predstavoval a podpisoval cudzím menom Jankovič, čo tiež len dotvára závery súd o úmyselnom podvodnom konaní obžalovaného voči poškodenej.

Súd sa zamýšľal aj nad skutočnosťou, či nie je možné celé toto konanie považovať za civilný spor medzi poškodenou a obžalovaným vzhľadom na mieru opatrnosti, ktorú má každý človek pri požičiavaní peňazí alebo iných hodnôt zachovať, avšak dospel k záveru, že v tomto prípade sa jednalo o vopred dobre pripravené konanie minimálne zo strany odsúdeného U. Č. a obžalovaného T., či už boli vopred dohodnutí so svedkyňou Y. Č. alebo nie. K posúdeniu trestnosti konania obžalovaného voči poškodenej prispela aj skutočnosť, že obžalovaný už poznal naivné a dôverčivé charakterové vlastnosti poškodenej pri predchádzajúcom požičiavaní peňazí Y. Č. a U. Č., a napriek tomu, alebo lepšie povedané práve kvôli tomu využil túto vlastnosť poškodenej na vylákание ďalších peňazí.

Súd pri rozhodovaní ohľadne výšky trestu pre obžalovaného P. T. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona a ukladal preto trest v zákonnej trestnej sadzbe určenej pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, teda trest odňatia slobody 1 až 5 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy odsúdený za taktiež majetkový prečin, uložil mu súd trest odňatia slobody na spodnej, ale nie úplne najnižšej hranici trestnej sadzby s podmieneným odložením výkonu trestu odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu. Takýto trest považuje za dostatočný na dosiahnutie výchovného účelu trestu, pričom nebolo podľa názoru súdu potrebné nariadiť obžalovanému priamo výkon trestu, aj vzhľadom na to, že najdôležitejším po uznaní viny obžalovaného je, aby boli poškodenej vrátené v budúcnosti jej peniaze, a teda aby obžalovaný v budúcnosti zamestnal a zo zarobených peňazí splácal svoj dlh poškodenej.

Poškodená si riadne, včas a pre súd v dostatočne preukázanej výške uplatnila voči obžalovanému nárok na náhradu škody, a preto súd po uznaní viny obžalovaného zaviazal na náhradu vzniknutej škody poškodenej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plynie lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plynie 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.